

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3967/2021
16.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ... село, Република ..., чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Небојша Малешевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 749/21 од 31.03.2021. године, у седници одржаној 16.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 749/21 од 31.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 749/21 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7578/2017 од 01.10.2020. године, ставовима првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је утврђено да је тужилац власник стана број .., у приземљу, у површини од 38,07 м², са погледом на двориште, према ознакама садржаним у нацрту посебних делова зграде који је сачинио Геодетски биро „Гео-пм“, Драгутин Поповић ПР, под бројем ../2013, у вишестамбеној згради у Новом Саду, на парцели бр. .. КО Нови Сад 2, у ул. ... бр. ..., што су тужени дужни трпети, као што су дужни трпети и право тужиоца да се по основу ове пресуде упише у лист непокретности РГЗ и друге јавне књиге као власник предметног стана, када се за то стекну законски услови. Ставом трећим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу предају у посед слободан од лица и ствари, стан број .., ближе одређен у ставу другом изреке. Ставом четвртим изреке тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка од 182.100,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, док је одбијен захтев тужилаца којим су тражили законску затезну камату на трошкове поступка за период од дана првостепеног пресуђења до дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 749/21 од 31.03.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужених је одбијена и потврђена је првостепена пресуда у делу у којем је тужбени захтев усвојен и одлука о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за наканду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужених не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, не постоји потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. Поред тога, тужени нису уз ревизију доставили пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења права својине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2, у вези члана 413. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 29.09.2017. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 1.000.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић